

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. maj 2013
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0038
Dok.: 756170

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 (L 161), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Henrik Hjort Elmquist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 (L 161) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af besvarelserne af REU alm. del spørgsmål 984 og 985 (2011-12) redegøre for, hvilke konsekvenser det vil have i praksis, at PET i dag er underlagt et såkaldt nødvendighedskriterium ved personregistrering, og at der med lovforslaget indføres et såkaldt relevanskriterium, jf. bl.a. lovforslagets s. 19?”

Svar:

Politiets Efterretningstjeneste er i dag undtaget fra persondataloven. Det indebærer bl.a., at det nødvendighedskriterium, der almindeligvis gælder som betingelse for offentlige myndigheders adgang til uden samtykke at behandle bl.a. følsomme personoplysninger, ikke gælder for efterretnings-tjenesten.

Det nærmere regelgrundlag for Politiets Efterretningstjenestes behandling af personoplysninger har hidtil først og fremmest bestået af administrative bestemmelser fastsat af justitsministeren eller tjenesten selv.

Justitsministeriet har bl.a. udstedt retningslinjer af 7. december 2009 for Politiets Efterretningstjenestes behandling af personoplysninger mv. (2009-retningslinjerne), hvori der er fastsat nærmere regler for behandling af oplysninger, der kan henføres til personer, organisationer og virksomheder, herunder regler om bl.a. registrering i efterretningstjenestens forskellige registre, databaser mv. Det fremgår indledningsvist af retningslinjerne, at efterretningstjenesten alene må behandle oplysninger om personer, i det omfang dette er nødvendigt for varetagelsen af efterretningstjenestens opgaver. Retningslinjerne indebærer imidlertid, at efterretningstjenesten i en række tilfælde kan behandle personoplysninger efter en lavere tærskel end persondatalovens nødvendighedskriterium. Det fremgår eksempelvis af retningslinjernes § 3, stk. 2, at efterretningstjenestens støtte-databaser kan indeholde oplysninger om andre end de målpersoner, som er genstand for efterforskning, i det omfang det er af betydning for behandlingen af oplysninger om bl.a. målpersoner.

Endvidere regulerer retsplejelovens § 116 om indhentelse af oplysninger fra andre offentlige myndigheder og videregivelse af oplysninger til Forsvarets Efterretningstjeneste visse former for behandling af personoplysninger hos Politiets Efterretningstjeneste. Bestemmelsen giver ligeledes ef-

etterretningstjenesten adgang til at behandle personoplysninger efter en lavere tærskel end persondatalovens nødvendighedskriterium.

Det fremgår af pkt. 2.3.2 i det kommenterede høringsnotat vedrørende lovforslaget, at 2009-retningslinjerne – hvor det indledningsvist anføres, at efterretningstjenesten alene må behandle personoplysninger, i det omfang dette er nødvendigt – ikke er udtryk for, at persondatalovens nødvendighedskriterium gælder for tjenesten. I stedet er det udtryk for et princip om, at efterretningstjenesten skal have adgang til at skaffe sig de oplysninger, som er nødvendige for, at efterretningstjenesten effektivt kan løse sine opgaver, og det indebærer bl.a. adgang til at behandle personoplysninger efter mere lempelige kriterier end efter persondataloven. I overensstemmelse hermed er det i Justitsministeriets instruks af 7. december 2009 til chefen for Politiets Efterretningstjeneste bestemt, at efterretningstjenesten ”skal indsamle og bearbejde oplysninger, der er eller kunne være af betydning” for løsningen af tjenestens opgaver.

Når Politiets Efterretningstjeneste er undtaget fra persondataloven, herunder nødvendighedskriteriet, har det navnlig sammenhæng med karakteren af de opgaver, som tjenesten varetager. Efterretningsarbejde har ofte karakter af ”at lægge et puslespil”, hvor enkeltoplysninger ikke nødvendigvis har et belastende indhold, men hvor oplysningen, når den sammenkædes med andre oplysninger, kan have afgørende betydning for bl.a. det terrorforebyggende arbejde. Hvis efterretningstjenesten effektivt skal kunne løse sine opgaver, er det således nødvendigt, at tjenesten bl.a. kan indsamle og efterfølgende bearbejde personoplysninger efter en lavere tærskel end persondatalovens nødvendighedskriterium.

Som anført i pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det ikke hensigten med lovforslaget, at der grundlæggende skal laves om på Politiets Efterretningstjenestes opgaver eller den måde, som efterretningstjenesten arbejder på i dag, herunder i forhold til de gældende muligheder for at indsamle, indhente eller på anden måde behandle oplysninger. Lovforslaget indebærer således ikke en lempelse af de gældende kriterier for behandling af personoplysninger hos efterretningstjenesten. Det bemærkes i den forbindelse, at de i lovforslaget fastsatte kriterier for efterretningstjenestens adgang til at behandle personoplysninger bl.a. bygger de kriterier, som Folketinget i forbindelse med terrorpakke II fastsatte for visse former for behandling af personoplysninger hos PET (retsplejelovens § 116).

Hensigten med lovforslaget er derimod bl.a. at skabe større klarhed om rammerne for Politiets Efterretningstjenestes aktiviteter og virkemåde, herunder adgangen til at behandle personoplysninger. Der foreslås således bl.a. indført en regulering, som bygger på almindelige (kendte) persondataretlige principper og begreber, herunder persondatalovens behandlingsbegreb, med de fravigelser, som er nødvendige for, at efterretningstjenestens fortsat effektivt kan løse sine opgaver.